

rørende Glasindustrien vil komme meget hurtig. Det kunde kun glæde mig, hvis det var rigtigt, og jeg vil samtidig her lægge et godt Ord ind for Møbelindustrien og Møbelhaandværket, i det hele for det Erhverv, der fremstiller Møbler, hvortil der anvendes Træ og Læder og andre Genstande. Dette Erhverv befinder sig i en meget trang Situation, idet det har haft en Arbejdsløshed af op til 60 pCt., medens Indførselen af fremmede Varer er vokset kolossalt. Jeg har her en Statistik, hvorefter vi i 1914 havde en Gennemsnitsimport i dette Fag af 31 000 kg pr. Maaned. Denne Import har været højest oppe i 1921 ved Juletid, nemlig paa 242 000 kg, og den har senere, i Maj Maaned d. A., været paa 159 000 kg. Det er altsaa en Nedgang; men der er mange Tegn, der tyder paa, at denne Nedgang kun har været foreløbig, og at Indførselen atter vil stige. I hvert Tilfælde forsikrer Oldermændene for Møbellovet, at det har aldrig nogen Sinde været saa forfærdeligt med Konkurrencen fra de valuta-svage Lande som i Øjeblikket; og Arbejderne giver den selvsamme Forklaring, de forsikrer, at vi gaar en skrækkelig Vinter i Møde, og at de ikke ved, hvorledes de skal være i Stand til at underholde deres arbejdsløse. Jeg vender mig til den højtærede Statsminister og spørger ham, om det virkelig er en forstandig Økonomi vedblivende at lade disse Masser af færdige Møbler, mere eller mindre daarlige, ubindret strømme ind over Landets Grænser og samtidig lade 60 pCt. af Fagets Arbejdere gaa ledige og lade dem leve af Midler fra det offentlige. Jeg synes, at noget mere selvmorderisk i økonomisk Henseende kan ikke præsteres, og det maa haabes, at den nuværende Regering ogsaa vil vise Imødekommen overfor denne Industri, saaledes som det synes at skulle blive Tilfældet overfor Glasindustrien. Jeg vil endvidere pege paa Tekstilindustrien, som endnu i dette Øjeblik har en Beskæftigelsesgrad af 80 pCt. Tekstilindustrien har kunnet leve i forholdsvis Ro endnu; men det er aabenbart ved Afslutningen af denne Ro. Polen fik jo Lodz' store Tekstilfabrikker, og i Tyskland er der ligeledes meget store Tekstilfabrikker, der ganske vist hidtil væsentlig har været optaget af at forsyne deres egne Lande,

der var ganske udpumpet for Manufakturvarer. De har derefter søgt at erobre meget store Markeder, og Turen kommer meget snart til os herhjemme; og det er karakteristisk, efter hvad der oplyses mig fra Tekstilfabrikantforeningen, at saa snart der kommer en enkelt Artikel fra disse Lande over Grænsen herind, er den til saadanne Priser, at denne Indførsel fuldstændig knuser enhver Tanke om, at vi kan fabrikere denne Vare her i Landet selv. Derfor frygter Tekstilindustrien i høj Grad Fremtiden, og i den sidste Tid har der været en Tilbagegang i Aftagelsen af Fabrikernes Varer, saaledes at man bebuder, at der i den kommende Tid kan ventes Standsning baade det ene og det andet Sted. Jeg maa sige, det vilde være en betydelig Katastrophe for Samfundet, hvis denne Industri, hvortil der er bundet 200 Mill. Kr. Kapital, og som beskæftiger en halv Snes Tusind Mennesker, og som udbetalte 30 Mill. Kr. i Arbejds løn i 1920, skulde bryde sammen. Jeg synes, det vilde være klogt, om Regeringen i Tide, før Ulykken kommer over denne Industri, traf saadanne Foranstaltninger, at det i alle Tilfælde ikke gik fuldstændig galt.

Jeg skal sluttelig rette et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister, hvis Budget paa et enkelt Omraade ikke er saa let at forklare. Den nuværende Regering har jo søgt at komme bort fra 8 Timers Dagen for Statstjenestemændene. Spar-sommelighed har været dens Fanemærke; der skulde spares alle Vegne. Og nu skulde man jo snart til at se Resultaterne, hvorledes det virker, naar man forlænger Arbejdstiden fra 8 Timer til 9 Timer. En saadan Forandring er f. Eks. foretaget for Horsens Straffeanstalts Vedkommende. Jeg har henvendt mig til den højtærede Justitsminister og forelagt ham denne Sag for længere Tid siden og gjort ham opmærksom paa den Mærkelighed, at Funktionærerneovre ved Straffeanstalten forsikrer mig, at efter at 9 Timers Dagen er indført, er Personalet blevet forøget i betydelig Grad. De Poster paa det nu foreliggende Finanslovsforslag, som omfatter Funktionærerne ved Horsens Straffeanstalt, viser, at medens der paa Finanslovsforslaget i Fjor var en Bevilling paa 301 000 Kr. til Grundløn til Funktionærerne, er der i Aar